

رهبر انقلاب در دیدار مدال آوران بازی های پارا آسیایی جاکارتا تا ۲۰۱۸ از این قهرمانان به خاطر مقاومت فرهنگی و حفظ ارزش های دینی تشکر کردند و اراده آنها برای قهرمانی را الهام بخش به کارگیری ظرفیت های درونی دانستند

صفحه ۲

وطن امروز

مردم غزه توافق فوری رژیم صهیونیستی برای آتش بس در زیر پوشش مباران حماس را به عنوان یک پیروزی تاریخی جشن گرفتند

استعفاي وزير جنگ اسرائيل

صفحه ۱۵

۵۰ کشته و ۲۲۸ مفقود در مرگبارترین آتش سوزی تاریخ آمریکا

کالیفرنیا در آتش

ترامپ سوئمدریت را مقصر بروز این حادثه و تلفات بالای آن عنوان کرد

صفحه ۱۵

وحید مظلومین و همدستش محمد اسماعیل قاسمی به دار مجازات آویخته شدند

سلطان سکه اعدام شد

دادستانی تهران جزئیاتی از اقدامات این شبکه مافیایی ارز و سکه را منتشر کرد

صفحه ۵

عکس: علی شیریند، میوزان

انتخابات میان دوره ای کنگره هم به پایان رسید

تضمین دوباره کری!

ناممکن به نظر می رسد. ۲- هم اکنون جمهوری خواهان با استناد به پیروزی دوباره در انتخابات از پیش مشخص سنا و دموکرات ها با تکیه بر پیروزی در انتخابات مجلس نمایندگان، سعی دارند خود را پیروز نهایی انتخابات کنگره قلمداد کنند. این در حالی است که اساسا اتفاقی در ایالات متحده رخ نداده و «تغییر واقعی» در سیاست های کاخ سفید، ظهور و بروز طی ۲ سال آتی نخواهد داشت. اگرچه برخی مسؤولان ما با استناد به همین انتخابات آدرس «تغییر معادلات سیاسی آمریکا» را می دادند اما این آدرس از پایه و اساس نادرست بود! ۳- حتی اگر ایده آل گرایانه ترین گزینه ممکن در ذهن برخی مسؤولان مبنی بر پیروزی مطلق دموکرات ها در سنا و مجلس نمایندگان به وقوع می پیوست، دموکرات ها در استیضاح ترامپ یا بازگرداندن تصمیم های جنجالی وی از جمله خروج از برجام بسیار محتاطانه عمل می کردند. نباید فراموش کرد برخی سناتور ها و نمایندگان حزب دموکرات استعداد زیادی جهت معامله با کاخ سفید و شخص ترامپ بر سر موضوعات محوری و کلان اقتصاد و سیاست خارجی آمریکا دارند. فراتر از آن، ساختار سیاسی و اجرایی ایالات متحده به گونه ای است که رئیس جمهور - طبق قانون اساسی آمریکا - می تواند از حق وتوی خود در برابر کمتر از دوسوم آرای نمایندگان و سناتور های کنگره استفاده کند. ضمن اینکه اختیارات ویژه ای نیز برای رئیس جمهور در قانون اساسی آمریکا پیش بینی شده است که مطابق آن می تواند رای خود را بر رای کنگره تحمیل کرده یا مانع اجرایی شدن آرای کنگره شود. براساس در چنین شرایطی حساب کردن روی تحولات داخلی آمریکا چه منطقی و مفهومی داشته و دارد؟! ۴- «انتخابات میان دوره ای کنگره آمریکا» حکم آدرس و تضمین نادرست دیگری بود که از سوی کری و دیگر مقامات آمریکایی به برخی مقامات ما داده شد. متأسفانه - همان گونه که در زمان برگزاری مذاکرات هسته ای میان ایران و اعضای ۵+۱، وعده های جنان کری حکم یک تضمین را برای دستگاه دیپلماسی ما پیدا کرد - این بار نیز وزیر اسبق خارجه آمریکا توانست براحتی برخی

دیدگاه رضا مجیدی: سرنجام متعاقب ماهها لحظه شماری برخی مسؤولان دولتی و مقامات وزارت امور خارجه کشورمان، انتخابات میان دوره ای کنگره آمریکا به پایان رسید. حفظ اکثریت نسبی سنا توسط جمهوری خواهان و کسب اکثریت نسبی کرسی های مجلس نمایندگان توسط دموکرات ها، ماحصل و خروجی این آوردگاه سیاسی در ایالات متحده بود. فارغ از تحولاتی که در جریان انتخابات میان دوره ای کنگره از جمله خرابی دستگاه های رای گیری در ۱۲ ایالت آمریکا و... را داد، نتیجه انتخابات نشان می دهد قرار نیست طی ۲ سال آتی تحول بنیادین و مهمی در حوزه سیاست خارجی آمریکا رخ دهد. به عبارت بهتر، اکثریت قریب به اتفاق کارشناسان و تحلیلگران مسائل آمریکا بر این باورند پیروزی دموکرات ها در مجلس نمایندگان، مولد تحولاتی عظیم در کاخ سفید یا تغییر مسیر و حتی رفتار «دونالد ترامپ» رئیس جمهور عجیب ایالات متحده آمریکا در حوزه سیاست خارجی آمریکا نیست. با این حال اعضای مجلس جدید نمایندگان قصد دارند در حوزه های اجتماعی و داخلی آمریکا، موانعی را در برابر کاخ سفید ایجاد کنند و از این طریق، قدرت مانور خود را در انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۲۰ افزایش دهند. ۱- به رغم ادعاهای افرادی مانند «جان کری» وزیر اسبق خارجه ایالات متحده، از ابتدا نیز قرار نبود در رقابت های انتخابات میان دوره ای کنگره، اتفاق خاصی رخ دهد. این موضوع کاملا محرز و قابل محاسبه بود. برگزاری رقابت بر سر یک سوم کرسی های سنا (۲۴ کرسی) آن هم در حالی که دموکرات ها و مستقل ها با یاد کرسی به دست می آوردند، در حالی که تنها در ۸ کرسی می توانستند با جمهوری خواهان به رقابت بپردازند، جای کمترین شک و شبهه ای را درباره پیروزی دوباره هم حزبی های ترامپ در سنا باقی نمی گذاشت. از سوی دیگر، با توجه به قدرت مضاعف مجلس سنا نسبت به مجلس نمایندگان - بویژه در حوزه تصمیم گیری های کلان سیاست خارجی آمریکا - از ابتدا نیز تغییر معادلات سیاست خارجی آمریکا بین سال های ۲۰۱۸ تا ۲۰۲۰

روایتی از آینده تاریک لیبرال - دموکراسی

ترمز فوکویاما بر رؤیای سلطه آمریکایی

کاخ سفید، رشد قدرت چین و روسیه و... به عنوان زنگ خطرهایی بلند برای «لیبرال - دموکراسی» یاد می کند. او معتقد است این پدیده ها می توانند لیبرال - دموکراسی را به چالش کشیده و آینده سختی را برای آن رقم بزنند. فوکویاما سال ۲۰۱۴ میلادی در دوران ریاست جمهوری اوباما نیز ضمن متهم کردن مخاطبان نظریه جنجالی خود، اینگونه خبط تئوریک و محاسباتی خود را بر گردن دیگران انداخته بود: «به نظر من، مردم در تفسیر کلمه «تاریخ» دچار اشتباه شده اند. منظور من از پایان تاریخ، پایان حرکت تاریخ به یک سمت خاص بود نه پایان یکسری اتفاقات. سؤال کنونی این است: آیا تاریخ هنوز هم به سمت لیبرال - دموکراسی پیش می رود یا نظام جایگزینی پیدا شده که می تواند وضعیت را بهتر کند و مردم تمایل داشته باشند به طرف آن بروند؟ من فکر می کنم جواب این سؤال هنوز مشخص نیست». فوکویاما زمانی این جملات را بر زبان راند که غرب آسیا در آتش حملات گروه های تروریستی، صهیونیستی و تکفیری وابسته به کاخ سفید می سوخت در هر حال، عقب نشینی آشکار فوکویاما از نظریه پایان تاریخ (چه در دوران اوباما و چه در دوران ترامپ)، به معنای از بین رفتن نیروی محرکه و شالوده فکری طرفداران تسخیر جهان از سوی آمریکا محسوب می شود. به عبارت شفاف تر، عقب نشینی فوکویاما از ایده «پایان تاریخ» تیر خلاص به اندیشه های نومحافظه کارانه و سلطه طلبانه مقامات آمریکایی محسوب می شود. امروز ایالات متحده آمریکا در کنار فقر راهبردی و استراتژیک در قبال جهان امروز، با فقر تئوریک و نظری ناشی از ابطال نظریات سلطه طلبانه - مبتنی بر پذیرش هژمونی آمریکا - دست و پنجه نرم می کند. اخیرا حضرت آیت الله العظمی خاмене ای رهبر حکیم انقلاب اسلامی در دیدار هزاران نفر از دانش آموزان و دانشجویان به نکات مهمی درباره افول قدرت آمریکا اشاره فرمودند: «فول آمریکا بول فوکویاما از مجموعه صاحب نظران معتبر جهان تبدیل شده اما در سوی دیگر این چالش، ملت ایران با انگیزه، روحیه و کار و تلاش جوانان عزیزش، آینده ای درخشان و به مراتب بهتر را در

نگاه حسن ولی پور: نام «فرانسسیس فوکویاما» تئوریسین مشهور آمریکایی برای بسیاری از کسانی که تحولات سال های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۸ میلادی را در حوزه سیاست خارجی ایالات متحده رصد می کردند بسیار آشناست! فوکویاما، نویسنده کتاب «پایان تاریخ و آخرین انسان» است. در تفکر و نگاه محافظه کاران آمریکایی، این نظریه، چارچوب تئوریک قدرتمندی را برای حمایت از لیبرال - دموکراسی ایجاد می کرد. فوکویاما در کتاب خود اینگونه استدلال کرده بود که متعاقب فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی، نظام لیبرال - دموکراسی به صورت یک جریان غالب و مسلط درآمده است که همه کشورها و جوامع باید در برابر آن تسلیم شوند. وی معتقد بود آخرین و سرسختانه ترین تلاش ها و مبارزات ایدئولوژیک، در نهایت در قالب ایدئولوژی لیبرال - دموکراسی تبلور یافته و اساسا نظام سیاسی و فکری مناسب تری نسبت به لیبرال - دموکراسی در جهان وجود ندارد. نومحافظه کارانی مانند جان بولتون، ایروینگ کریستل، ریچارد پسرل و پل ولفوییتس، نظریه پایان تاریخ فوکویاما و تئوری «جنگ تمدن ها»، «ساموئل هانتینگتون» را به مثابه مبنا و معیاری برای مداخله خود در دیگر نقاط دنیا بویژه منطقه غرب آسیا و شبه قاره هند در نظر گرفته و سخت ترین خسارات را برای جهان امروز به بار آوردند. امروز در سال ۲۰۱۸ میلادی قرار داریم! فارغ از عقب نشینی فوکویاما از نظریه پایان تاریخ - که طی سال های گذشته بارها در مجامع مختلف فکری و چگونگی بازگشت دموکراسی ها به عقب بودم و الان من فکر می کنم این موضوع می تواند رخ دهد». فوکویاما از پدیده هایی مانند شدت ملی گرایی در غرب، شکاف در درون آتلانتیک، فرسایش سازمان های بین المللی و در نهایت موضوعاتی از جمله سر کار آمدن فردی مانند «دونالد ترامپ» در

